

νε, κουβαλούσε ἢ ἔκανε καθε ἄλλη δουλειά ἐπαιρνε ἀπόδειξη γιὰ τὰ μεροκάματα του.

Γιὰ νὰ γίνεταί δίκαιη ἡ ξεμείραση λογαριάζανε τὴν ἀξία τῆς ἀγορᾶς τοῦ μπαμποακίου καὶ πόσο πουλιότανε τὸ νῆμα στὰ πραχτορεῖα καὶ ἀνάλογα πλερώνανε τοὺς χτηματίες ἐργάτες, μὲ τὸ περισσεύον πλερώνανε τοὺς ἀπλοὺς ἐργάτες ἔτσι δά : Μ' ἔλα τὰ μεροκάματα τῆς χρονιᾶς κάνανε ἓνα ὀλίγο ἀριθμὸ καὶ μ' αὐτὸ διαιρούσανε τὸ χρηματικὸ ποσὸ πού ἐμνησκε, καὶ ἔτσι βρῖσκανε τὴν ἀξία κάθε μεροκάματος, καὶ πλερώνανε στὸν κάθε ἐργάτη τόσα μεροκάματα ὅσα μεροκάματα δούλεψε ὅλο τὸ χρόνο. Οἱ ὑπάλληλοι δηλ. ταμίες, γραμματικοὶ καὶ ἄλλοι δὲν παίρνανε ταχτικὸ μνημάτικα μὰ κάθε χρόνο ἢ γενεὴ καὶ συντυχία βρῖζε τὸ δίκιο τους ἀναλογίας τὸ χρονιάτικο κέρδος τῆς ἐταιρείας καὶ κατὰ τὴν ἀξιοσύνη καὶ τὴ δούλεψη τοῦ καθενός.

Μὲ τέτοιο πραχτικὸ ὄργανισμὸ οἱ κάτοικοι ὅλοι μαζὶ συνεργάζοντανε γιὰ τὸν ἴδιον σκοπὸ. Τὸ συμφέρον τοῦ ἐργάτη ὅπως καὶ τοῦ κεφαλαιούχου εἴτανε τὸ ἴδιον, ὅσο πρόκοπτε ἡ δουλειὰ τόσο μεγάλωνε καὶ τὸ μερομίστι. Δὲν εἶχε τύπο ἢ ἀνταγωνισμὸς ἀνάμεσο κεφάλαιο καὶ ἐργασία· οἱ προλετάριοι ὅπως λένε εἰς σοσιαλιστίς, εἶχανε τὸ ἴδιον συμφέρον μὲ τὸν κεφαλαιούχον, ἢ γιὰ νὰ ποῦμε καλῆτερον μὲ τέτοιο σύστημα προλετάριοι δὲν ὑπέσχεσανε γιὰτὶ ὅλοι μαζὶ προκόπτανε.

(ἀκολουθεῖ)

ΓΙΑΓΚΟΣ ΧΑΤΖΗΣ

ΑΝΟΙΧΤΟ ΓΡΑΜΜΑ

γιὰ τὸν κυρ. Δημ. Δεσφύλλα
δικηγόρον

Ἀγαπητέ μου Μίμη.

Εἶδα στὴν ἐφημερίδα «Ἀθῆναι» 26 Σεπτεμβρίου πὼς χωρὶς νὰ τὴν ὄψῃ δὲ ἀξέρεε ἡ ἐκκλήση τῶν ἐπιτρόπων τῆς ἐκκλησιᾶς, τῶν ἀγ. Πάντων καὶ τοῦ ἁγ. Γεωργίου, πού ἐγραψα ἐγὼ. Αὐτὸ μονάχα φτάνει γιὰ νὰ δείξῃ τὴν καλὴ πίστη μὲ τὴν ὁποία ἐγραψες. Μὰ καλὴ μου φίλε, θάρρεψες πὼς ἡ ἐκκλήσή μου εἶναι σύγγραμμά κανενὸς καθηγητῆ τοῦ Πανεπιστημίου πού νὰ μπορεῖς χωρὶς νὰ τὴ διαβάσῃς καὶ χωρὶς νὰ τὴν ἀκούσῃς νὰ τῆς κάνεις καὶ περίληψη !...

Τὸ ξέρω, Μίμη μου, πὼς οἱ δουλειές σου τώρα εἶναι λίγες καὶ ἀνοίξανε τὰ δικαστήρια, πὼς οἱ περίληψεις ἐσωθήκανε, καὶ πὼς στὴν κατακαθαρεύουσα «Ἑσπερινή» δὲ γράφεις πιά, μὰ αὐτὸς δὲν εἶναι λόγος ἔτσι καλὰ καὶ σώνει νὰναλάβῃς ἀπροσκόλλητος τὴν ὑπεράσπιση τῶν Παξιῶν, ὅλων τῶν Ἑ-

ποῦ τὰκωψα δὲν τὰρίνουν γὼ πάλε στ' ἀμπέλι : Δὲν τὰ τρώμε καὶ τελειώνει τὸ πρᾶμα ! — Εἶπε καὶ βγάνοντας τὴν πεδιά τῆς πῆγε νὰ τὴν ἀδειάσῃ στὸ χαντάκι τὰμπελιού.

— Μπρὲ Μαρῖω τρελλάθηκες ;

— Μαρῖω τὰ σταφύλια !

— Τὰ σταφύλια, γιὰ τὸ θεὸ ! Θὰ σὲ πεθάνω, κομοῖρα, στὶς τοιμπιές !

— Δὲν ἔχει ! Δὲν ἀκούγω γὼ κανένα σὰ δὲν τὸ θέλ' ἢ κυρὰ μ' !

— Ἐλα πιά, παιδί μου ! Σὰν τὰκωψες φέρτα, νὰ μὴν πᾶνε χαμένα, μ' ἄλλη φορὰ νὰ μὴν τὸ κάνης !

— Ἰβρὲ δὲν τὸ ξανακάνω γὼ ἄλλ' βολά, μὰ μεις στὰ χωριά μας δὲν τὴν ἔχουμε ἔτσι τὴν κλεψιά — εἶπε κείνη δίνοντας τὰ σταφύλια τῆς τοῦ Γιάννη καὶ ἀνέβηκε στὴν ἀμαξά.

— Πὼς τὴν ἔχετε σῆς τὴν κλεψιά ; δὲ μὰς τὸ

φτανησιῶν καὶ ἄκουσον ! ἄκουσον ! καὶ τῶν ἀγίων ! Σὲ καλὸ σου, πὼς σὲ κατάντησε ἡ καθαρεύουσα ! Λύπηση μὲπιασε στὴν καρδιά σὰν τὸ δοκίθηκα !...

Μὲ πολλὴ ἀγάπη
ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΚΡΗΣ

Τὸ μόνον πατριωτικὸν

Τὸ μόνον εἰλικρινές

Τὸ μόνον Ἑλληνικὸν

ΛΑΧΕΙΟΝ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΡΑΧΜΗΝ ΚΕΡΔΟΣ 100,000 ΔΡΧ.

ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ

26 Ὀκτωβρίου καὶ 31 Δεκεμβρίου 1908

ΟΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Μὲ τὸ σημερινὸ τοῦ ἄρθρου ὁ κ. Κωστής Παλαμᾶς ἀρχινᾷ τὰ κριτικὰ ἄρθρα πού ἔταξε στὸν ἀριθ. 286 τοῦ «Νουμά», γράφοντας γιὰ τὰ τραγούδια τοῦ κ. Πάλλη.

— Ὁ κ. Κ. Χρηστομάνος εἶχε τὴν καλὴ σέβη νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὴν πρώτην πρᾶξιν ἀπὸ τὰ «Τρία φίλια» του. Ἐλπίζουμε ὅτι ἀπὸ ἓνα δυὸ φύλλα νὰν τὴν τυπώσουμε.

— Ὁ κ. Ψυχάρης δὲ διδάξει φέτος στὴ Σχολὴ γιὰ αἰς ζωντανὰς ἀνατολικὰς γλῶσσας τοὺς ἄλλους σπουδαστὰς τῆς Νεοελληνικῆς τὴν «Τρισεύγεννη» καὶ τὰ «Γράμματα» τοῦ Παλαμᾶ, τὴ «Μαζώχτρα» τοῦ Ἑσπερινῆ, τὴ «Ἀλυσίδες» τοῦ Ταγκόπουλου, τὰ δηγήματα «Οἱ νεκροὶ τῆς Ζωῆς» τοῦ Κώστα Παρορίτη κλπ.

Οἱ «Ἀθῆναι» τόσο πολὺ ἀγαπητῆσανε γιὰ τοῦτο, πού ζητοῦν παλὶ νὰ ἐπέμβῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ! Μὰ γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, μὴν εἶν' αὐτὰ !

— Καὶ παρατηροῦν οἱ «Ἀθῆναι» : Μὰ μήπως δὲν ὑπάρχει ὁ Ξενοφὼν γιὰ νὰ τὸν μπάσει ὁ κ. Ψυχάρης γιὰ κείμενον στὰ μαθήματά του ;

— Καὶ παρατηροῦμε καὶ μεῖς : Μὰ μήπως δὲν γινώθει, ὁ κ. Πάππς εἰς Γάλλοι σπουδαστὰς θέλουνε νὰ μάθουν τὴ γλῶσσαν πού μιλιέται ΣΗΜΕΡΑ, καὶ ὅχι τὴ γλῶσσαν πού μιλοῦσαν οἱ ἀειμνηστοὶ πρόγονοί μας ; Κι ἀμύνεται τὸν κοῦτό ;

— Στὴ «Νέα Ζωή» τῆς Ἀλεξάνδρειας (ἔτος 4ο, ἀριθ. 46) δημοσιεύεται ἓνα πολὺ καλὸ κριτικὸν ἄρθρον τοῦ κ. Χρ. Παπαζαφειρόπουλου γιὰ τὰ πρωτότυπα ἔργα πού παιχτήκανε τὸ φετινὸ καλοκαίρι στὰ θέατρα τῆς Ἀθῆνας, καὶ μιά πολὺ κακὴ κριτικὴ τοῦ κ. Ι. Α. Γκίκα γιὰ τὰ «Γράμματα» (τόμος Β') τοῦ Παλαμᾶ.

— Ὁ κ. Ι. Α. Γκίκας ἰδρώνει νὰποδοῖξῃ... ἀγράμματο καὶ ἀνεπιτηρετὴ τὸν κ. Παλαμᾶ, καὶ μεῖς ἰδρώσαμε νὰ καταφέρουμε τὴν πέννα μας νὰ μὴ γράφῃ κανέναν κακὸ λόγον γιὰ τὸν κ. Ι. Α. Γκίκα πού, καθὼς μὲ χαρὰ μας μαθαίνου-

λές, νὰ τὸ ξέρουμε ;

— Νά ! κλεψιά εἶναι νὰ πάρῃς τὰλλουνοῦ τὴν κατσίκαν, τάρνι, τὸ γαϊδουρ', νὰ τόνε γελάσῃς καὶ νὰ τ' πάρῃς τὸ βιός, μεγάλην, πᾶν νὰ ποῦμε, ζήμια νὰν τοῦ κάνῃς... αὐτὸ εἶναι κλεψιά !

— Μπᾶ ; καὶ ἅμα τοῦ πάρῃς μικρὸ πρᾶμα ;

— Ἄμ τότες εἶναι κατεργαριά ! Νά ! πᾶν στὸ χωράφ' καὶ βρῖσκω ἓνα κλωσσόπουλο μονάχον, τὸ παίρνω· τώρα γιὰ πᾶν τοῦ κασιδιάρ' κεινοῦ τὰ σταφύλια, αὐτοῦ παίρνω καὶ αὐτό... κλεψιά εἶν' αὐτό γιὰ κατεργαριά ; Ἄμ δὲ μ' ἔλῃς πῆρες ποτὲ σ' ῥέστα πὸ τὸν πατέρα μ', χωρὶς νὰν τοῦ τὰ ζητήσῃς ; ὅλο τὰ ξεχνᾷς καὶ πᾶν λέοντας ! Κλεψιά εἶν' αὐτό ; σὰν ἀρνιότανε νὰν τὰ δώσ', τάχατες πᾶν δὲν τοῦδωσε νὰ χαλάσῃ, τότες θάτανε κλεψιά... Νά ! καὶ ὁ γείτονας μας ὁ Παπα-Στάθης, ἔπ' ἔξερει οὐλά τὰ χαρτιά πόζω, σὰν πάῃ ξένη κότα στὴν αὐλή τ' μέσα τὴν ἀφίνει, λές, νὰ ματαβῇ ; ἄμ

με, εἶναι πολὺ καθὼς πρέπει κύριος καὶ λόγιος ἐκ τῶν διαπρεπόντων παρὰ τὸν Νεῖλον, καθὼς ὁξυγραφᾷ οἱ «Ἀθῆναι».

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Μ. Φαμ. Χάρκιβο. Λάβαμε τὴ συντρομὴ σας ἀπὸ τὴν κ. Μ. Καρομοίρη καὶ σὰς εὐχαριστοῦμε. — κ. Ἄντ. Μπ. στὸ Φόλγρο. Στείλε μας τὸ δῆγημα καὶ τίποτ' ἄλλα τραγουδάκια, ἂν ἔχεις. Αὐτὰ πού μὰς ἐστειλές θέλουν κάπως δούλεμα ἀκόμα. — κ. Ν. Φρ. Ὅχι καὶ τόσο πετιχέμενο.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γνωστοποιεῖ,

ὅτι σήμερον ἡμερᾶν Τετάρτην καὶ ὥραν 9 1/2 π.μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ Καταστήματι αὐτῆς καὶ ἐνώπιον τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἡ 18η κλήρωσις τοῦ ἐκ δρ. 20,500.000 δα-νείου αὐτῆς, ἡ ὁρισμένη διὰ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1908.

Κατὰ τὴν κλήρωσιν αὐτὴν θέλουσιν ἐκχθῆ ἐκ τῆς κληρωτίδος δεκάξ ἄριθμοι ὁμολογιῶν μετὰ λη-χνού.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 1η Ὀκτωβρίου 1908.

Ὁ διοικητής

Σ. Στρέϊν

ΤΑ ΠΡΑΤΗΡΙΑ

ΤΗΣ ΔΑΔΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Μεταφέρθησαν εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου 43 ἐντὸς τοῦ Χρυσοῦ Οἴκου (Maison Dorée) τοῦ μεγάλου Κατοπιτροποιείου τοῦ κ. Α. Η. Εὐαγγελίου, ἓνα τι Στοῦς Ἀρσάκειον.

δὲ ! μαῦρον φεῖδ' καὶ κολοβὸ πού τὴν ἔφαε !

Ὅλοι μείνανε μάνοιχτὸ τὸ στόμα στὸ ξεσκέπασμα κείνου τῆς χωριάτικης ἡθικῆς, πού τόσο ἄδολα καὶ θαρρετὰ εἶνε δίχως πολλὰ καμώματα !

— Δὲ φταῖς ἐσύ, κορίτσι μου, τοῦπε ἡ Σεβαστὴ συλλογισμένη φτάνει εἰς δασκάλοι καὶ οἱ παπᾶδες μας. πού δὲν ἀνοίγουνε τὰ μάτια τοῦ κοσμάκη φταίει κείνος ὁ Παπα Στάθης σου, πού πρέπει νὰ τοῦ κόψουνε τὰ γένια, νὰ μάθῃ νὰ μὴν κλεβῇ τίς ξένες κότες.

— Γὼ ξέρω τώρα τί θές νὰ μ' πῆς, κυρὰ Σεβαστὴ μ', πὼς δ,τ' ἔξενό πρᾶμα, μικρὸ γιὰ μεγάλο, πᾶρῃ κανεὶς κλεψιά εἶναι... αὐτὸ δὲ μ' ἔλῃς ;

— Νά ! αὐτὸ, κοπέλα μου, αὐτὸ μὰς εἶπ' ὁ Χριστὸς μας.

— Ἀμὴν ! εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ! μούρ-μούρις ! ὁ γιατρὸς ψέλλοντας.

Αὐτὸ μὰς εἶπε ! νὰ μὴν ζηλεύουμε καὶ νὰ μὴν κλέβουμε τὰ ξένα πράματα, καὶ ἂς εἶναι καὶ μὴ καρφίτσα, ἓνα κουμπί, κλεψιά εἶναι, τὴν ἴδια ἔχεις ἀμαρτία ! Τάκουσες παιδί μου ; ἄλλη φορὰ ξένο πρᾶμα μὴν πειράζῃς !

— Δὲ μεταπαίρνω ἄλλ' βολὰ ξένο πρᾶμα, ἔτσ' νάχουμε καλὸ ! Μὰ πῆς μου, κυρὰ Σεβαστὴ μ', νὰ χαρῆς τὸ γιόκα σ', ἔφαγες τώρα νὰ καὶ τ' ἴσου σου πὸ τὰ ξένα σῦκα ; Νὰ μὲ συμπαθῇς κιόλας... κλεψιά καὶ αὐτὸ θὰν τὸ ποῦμε ;

Ἡ κυρὰ Σεβαστὴ ἔμεινε γιὰ μὴ στιγμὴ κόκαλο μ' αὐτὸ τὸ εῶντομα καὶ ὁ γιατρὸς ἐμπήξε τὰ γέλια, μὰ σὰ διλοκλήμενη γυναίκα ποῦτ'κανε δὲν ἄργησε πολὺ νὰ βρῇ τὴν ἀπάντησιν !

Κλεψιά, βεβαίως, εἶναι καὶ αὐτό, μὰ δὲν τὴν ἔκανα γὼ πὸ σὲ συμβουλεύω ! Τὰ σῦκα τὰκοψ' ὁ Κώστας καὶ ὁ ἀμαξᾶς καὶ θὰ τοὺς μαλῶνα καὶ αὐτοὺς μὰ ἤρθες σὺ μὲ τὰ σταφύλια σου καὶ ξεχάστηκα.

(ἀκολουθεῖ)